

Pris kr. 1,75

Hefte 8 - 1960

Norsk BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Norge slo Sverige
i begge klasser

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Dobbelt mot Sverige

Bedre meldinger

En gammel dagbok

Spilleprover

Brev fra leserne

Eksperthaluben

Red:

SIDEN SIST

I en barometerturnering i høst forekom følgende episode:

Nord—Syd var gått tre beter i et spill hvor soneforholdene var like og hvor Øst—Vest ikke kunne vinne mer enn utgang, altså et spill som burde bli belønnet med en rekke poeng for Øst—Vest. Da slippen skulle skrives, hadde allerede tjenestevillige assisterter fjernet kortmappen, og på spørsmål om soneforholdene svarte en eller annen: «Ingen». Nord skrev da 500 i Øst—Vests rubrikk, og dette ble godkjent.

Da kopien av slippen kom tilbake, viste det seg at Nord—Syd hadde fått 45 og Øst—Vest 1 poeng. Øst—Vest undersekte saken og fant at soneforholdene var gale, det var alle i sonen. Det ville gitt 800 poeng, og dermed 46 poeng til Øst—Vest i stedet for 1, en differanse på 45 poeng.

Turneringslederen ble straks tilkalt, men nektet å rette resultatet, under henvisning til at spillerne selv var ansvarlige for feilene.

Jeg vet dette er alminnelig praksis hos enkelte turneringsledere. De hevder at det blir umulig å få barometertjenesten til å fungere som den skal, hvis utregnerne også skal bebyrdes med å rette feil som spillerne alene er ansvarlige for. Av hensyn til service overfor spillerne er det derfor nødvendig å bruke denne fremgangsmåten, hevdes det.

Etter min oppfatning er dette både ulovlig og dessuten den dårligste form for service som i det hele kan tenkes. Det er rett og slett et bevis på at turneringslederen ikke makter sin kanskje viktigste oppgave. Dette er harde ord, men jeg har som De skal se, full dekning for dem.

Det er etter min mening allerede for hardt å straffe en feil med å la resultatet stå. En straff på 45 poeng for å skrive feil hører ikke hjemme i vår moderne tid, hvor det heter at straffen skal stå i forhold til forseelsen. Det er omrent som om man i fotball vil dømme straffespark for en ufri-

villig hands midt på banen. Verre er det imidlertid at to par som gjør presis den samme feilen, «straffes» på vidt forskjellig måte. Det ene paret mister 45 poeng, mens det andre tjener de samme 45 poengene. Altså en forskjell på 90 poeng i straff for den samme forseelsen.

Det verste er imidlertid ennå ikke nevnt. Samtlige par i salen er direkte interessert i resultatet ved dette bordet. Det at turneringslederen nekter å rette feilen, betyr at alle andre Nord—Syd-par i salen mister 2 poeng (unntatt et par, som bare mister 1), mens samtlige andre Øst—Vest-par tjener 2 poeng (fremdeles unntatt det ene, som bare tjener 1 poeng). Her er det jeg mener turneringslederen svikter sin viktigste oppgave, nemlig å «beskytte fletet».

Et par som kjemper hardt for en placering, har ikke råd til å miste 2 poeng (pluss eventuelt 2 til som går til nærmeste konkurrent, som kanskje spiller i en annen retning ved et annet bord) på grunn av en slik feil. Paret har selv ingen anledning til å gripe inn ved andre bord, og burde derfor få beskyttelse av turneringslederen, som når han blir tilkalt ved et bord ikke bare er dommer, men også samtlige andre pars representant.

Det aller verste er imidlertid at et par som tjener 45 poeng, kanskje kan vinne turneringen på disse 45 poengene. Hva vil turneringslederen da si? Hvordan vil han forsøre at et par skal vinne en turnering fordi det selv gjør en feil, en feil som turneringslederen blir gjort oppmerksom på, men nekter å rette? Eller for ikke å ta det fullt så drastisk — det er fullstendig galt nok om et slikt par vipper et annet par ut av premielisten.

Når jeg deltar i en barometerturnering og betaler en høy startkontingent, har jeg ikke bare krav på service, men også på rettferdighet. Og det mangler mye på dette

Fortsatt side 12

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 8

November 1960

31. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Dobbelt mot Sverige

5—6 november kom det, som leserne sikkert kjenner til, en dobbelt seier i landskamp mot Sverige, idet Norge vant både den åpne klasse og dameklassen. Begge kampene gikk over 96 spill.

I den åpne klassen ble det norsk seier med 121—106, altså en overvekt på 15 poeng etter 96 spill. Ikke så meget, men dog nok til seier. Damene vant mer overbevisende, nemlig 138—96. I den åpne klassen stilte Norge med Johansen—Larsson og Eide — Skaug, alle fra Sinsen, og Høie — Strøm fra Stavanger. Damelaget besto av fruene Isachsen — Ramn Johansen og Farup — Bergh.

Her er noen spill fra kampene:

♠ 8 6 5	♦ 10 8 6 3	♥ K 9 8 6 4	♣ K
♦ 10 8 6 3	♥ K 9 8 6 4	♣ K	
♥ K 9 8 6 4	♣ K		
♣ K			
♠ K 10	♦ N	♥ B 3 2	♣ E 10 9 4 3
♦ K D 7	V	♦ B 5 4 2	
♥ E 10 5 3	S	♦ 2	
♣ E kn 8 6		♣ D 10 9 4 3	
♠ D kn 9 7 4			
♦ kn 9			
♥ D kn 7			
♣ 7 5 2			

Nord—Syd i sonen.

Det svenske Øst—Vestparet stanset i tre grand etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 gr.	pass
2 ♠	pass	2 ♦	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Svenskene har grandåpningen på 16—19 poeng, derfor er Vest nødt til å melde to ruter og ikke to grand. Øst (Lilliehöök) bør kanskje undersøke mulighetene for slem i klover, men bytt for eksempel

hjerterkongen med ruterkongen, så er det ikke lenger fullt så lett.

Ved det andre bordet åpnet Høie som Øst, og da ble det straks lettere:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	1 ♦	pass
1 ♥	pass	4 gr.	pass
5 ♥	pass	5 gr.	pass
6 ♠	pass	pass	pass

Hadde Høie antatt at kloverkongen satt singel hos Nord, ville han ha fått alle stikkene, men nå ble det bare tolv, hvilket forovrig var fullt tilstrekkelig til å vinne spillet med 5 poeng.

Spillet i tre grand har for øvrig sin interesse. Nord (Odd Larsson) begynte med ruter, Syd tok knekten, og fikk beholdet stikket. Damen fulgte, og nå stakk Vest (Anulf). Deretter kom spar til esset, fulgt av en klover, som fikk løpe til Nords konge. Syd hadde lagt styrke i spar, og fikk derfor fargen tilbake fra Nord, og Vest kom inn på kongen. Men nå kom alle kloverstikkene, og når de tok slutt, var Nord skvist i ruter og hjerter, slik at det ble fem trekk. En såkalt «paradeskvise», fordi det bare dreier seg om et overstikk i en lagkamp. Det ville gitt presis 5 poeng enten skvisen var kommet eller ikke. Men derfor er det jo interessant å gjøre sitt beste.

Det er kanskje verdt å knytte noen kommentar til Høies åpningsmelding. Spillet forekom tidlig i annen omgang, etter svensk ledelse med 41—13 etter de første 24 spillene, og han har kanskje følt at det må meldes hardt for å ta igjen.

Det neste spillet viser hvor farlig det er å glemme en avtalte konvensjon:

♦ D 7 5			
♥ K D 10 9 8 7			
♦ K kn			
♣ E 3			
♠ 10 9 8 6 2	N	Ø	S
♥ E 3	V		
♦ E 9 6 2			
♣ kn 5			
♦ 4 3	♦ E K kn		
♥ 6 4 2	♥ kn 5		
♦ 4	♦ D 10 8 7 5 3		
♣ K D 10 9 8 6 4	♣ 7 2		

Begge bord havnet i fire hjerter på Nords hånd, og det norske Øst-Vestparet gjorde ikke feil i motspillet. Først sparesset, så hjerterskift, esset fra Vest, spar tilbake, og deretter ruteresset. Bet.

Fult så godt gikk det ikke for svenskene. Også her kom sparesset ut, og det ble skift til hjerter. Men når Vest kom inn, tok han en lang pause, og så kommer hjerter! Nord var ikke sen om å innkassere resten av stikkene i hjerter og klover.

Hvorfor kom ikke Vest med det selv-følgelig tilbakespiller i spar? Fordi svenskene vanligvis bruker utspill av konge fra esset og kongen. Nå hadde dette paret nylig avtalt å bruke esset, men Vest hadde glemt det. 7 poeng til Norge, og siden det i følge internasjonale regler blir uavgjort hvis marginen ikke er mer enn på 8 poeng, kan vi gjerne si at Norge vant landskampen fordi Vest glemt at paret hadde avtalt ess fra ess-konge.

Dette spillet, som forekom i siste omgang, sikret den norske sluttseieren sammen med det neste, som var:

♦ 9 7 3			
♥ E 9 8 6 5			
♦ 8 6			
♣ K 8 2			
♦ kn 8 6	N	Ø	S
♥ kn 4 3	V		
♦ kn 4			
♣ 9 7 5 4 3	♦ D 5		
	♥ D 7 2		
	♦ E 9 5 2		
	♣ E D 10 6		
♦ E K 10 4 2			
♥ K 10			
♦ K D 10 7 3			
♣ kn			

Nord—Syd i sonen:

Nordmennene meldte seg lett opp til fire spar, slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr.	pass
2 ♦	pass	2 ♣	pass
3 ♣	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Motstanderne fikk tre stikk, men mer var ikke å hale.

Svenskene fant derimot ikke fram til utgangen:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr.	pass
2 ♦	pass	2 ♦	pass
pass	pass		

Etter vanlig svensk oppfatning er en grandmelding etterfulgt av en fargemelding beskjed om at man sitter med en lang farge, men ikke var sterkt nok i honnørstyrke til å vise den første gangen. Det oppsto derfor her en misforståelse, Syd plaserte antagelig sin makker på noe slikt som D-kn-sjette eller syvende i hjerter og ingen ting annet, og det forklarer jo hvorfor han passet.

Disse to spillene fra siste omgang skaffet 12 av de 15 norske plusspoengene.

Fra dameklassen henter vi dette spillet:

♦ 4			
♥ K 7 4			
♦ E 9 5			
♣ E K kn 9 8 5			
♦ D 6 5	N	Ø	S
♥ D 10 6 2	V		
♦ 8 6 3			
♣ D 7 4	♦ kn 10 9 8		
	♥ kn 9 3		
	♦ 10 4		
	♣ 10 6 3 2		
♦ E K 7 3 2			
♥ E 8 5			
♦ K D kn 7 2			
♣ —			

Øst—Vest i sonen.

Det svenske paret kom helt opp i syv grand, slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl	pass	1 ♠	pass
3 ♣	pass	3 ♦	pass
3 gr.	pass	4 gr.	pass
5 ♥	pass	7 gr.	pass
pass	pass		

De norske damene nøyde seg med seks grand:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♠	pass
3 ♣	pass	3 ♦	pass
3 gr.	pass	4 ♦	pass
4 gr.	pass	5 ♥	pass
5 gr.	pass	6 ♥	pass
6 gr.	pass	pass	pass

Mulig Nord hadde lyst på syv ruter, som faktisk er lettere å melde etter den norske meldeserien, og som ikke kan betes når Vest har damen tredje i klover. Men i det minste for noen år siden forekom det så

Fortsettelse side 13

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den tjuende artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og så siden har det vært en atikkelt i praktisk talt hver nummer.

Vi har i et par nummer pratet om Staymankonvensjonen, og jeg har lovet å komme tilbake til spørsmålet om meldinger når mellomhånden blander seg inn. Vi tar først den situasjonen hvor det kommer melding etter at det er meldt to kløver. Grandåpneren skal da doble hvis han ville ha meldt den fargen mellomhånden melder i, men ellers bør han passe og overlate til sin makker. La oss si De sitter Syd med:

♠ E D 9 7 ♠ K kn 5 ♦ K kn 9 ♣ E 9 4

De åpner med en grand, Vest passer og Nord melder to kløver. Hvis nå Øst melder to spar, dobler De. Det er et signal om at De sitter med fire kort i fargen og hadde meldt den selv, hvis ikke Øst hadde blandet seg inn.

Men hvis Øst melder to hjerter? Skal De da melde to spar eller pass? To spar har den fordelen at De får vist fargen på et lavt trinn, mens en pass kan gi makker adgang til å straffedoble.

Her spiller selvsagt også faresone inn, og spørsmålet om hvor høyt De må gå for å avgi meldingen Deres. Men jeg tror nok det vil være på sin plass å passe i alle tilfelle hvor De sitter med tre kort i den fargen motstanderne melder i. Så får makker avgjørelsen. Hvis han ikke er interessert i en dobbling, kan han overmelde fargen, og De får fremdeles anledning til å vise en sparfarge, eller eventuelt melde tre grand. Hvis makker har:

♠ K 8 6 2 ♠ 6 4 ♦ E 8 7 5 ♣ K 8 3

melder han tre hjerter, De melder tre spar, som makker løfter til fire.

Har makker:

♠ K 8 6 4 2 ♠ 6 ♦ E 8 7 5 ♣ K 8 3
melder han selv to spar, en melding som er nødt til å vise femkortfarge.

I denne forbindelsen vil jeg peke på et viktig poeng. De sitter Syd med:

♠ D 6 5 ♠ E D 9 7 ♦ K kn 9 ♣ E 9 4

Meldingene går:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr.	pass	2 ♠	2 ♠
pass	pass	3 ♠	pass
?			

Hva skal De melde?

De har sparstopper, men sitter med fire kort i hjerter, og skal derfor melde fire hjerter. Makker er nødt til å ha fire hjerter han også, for ellers vil det ikke være noen ide for ham å melde tre spar.

Så skal vi komme tilbake til spørsmålet om hva grandåpneren bør gjøre med en svak dobbelton i motpartens farge, altså noe slikt:

♠ K D 8 5 ♠ 9 4 ♦ E D 8 7 ♣ E D 8

De sitter fremdeles Syd, og meldingene går:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr.	pass	2 ♠	2 ♠

Skal De nå melde to spar eller passe? Makker kan selvsagt sitte med hele hånden full nettopp av hjerter, slik at to hjerter doblet blir en katastrofe for motstanderne. På den andre siden kan han bli narret til å doble med en relativt svak trumfstyrke, i tillit til at De har minst tre kort i fargen.

Dette spørsmålet er litt vanskelig, og jeg synes soneforholdene og motstandernes temperament bør spille inn. Et De selv i sonen og motstanderne utenfor, slik at det skal mange beter til for å lønne seg, bør De kanskje melde to spar. Likeledes hvis De vet at motstanderne bruker sterke innmeldinger på totrinnet. Men det er ikke tvil om at det mange ganger lønner seg å passe også.

En sak for seg er at en dobbling hos grand-

Åpneren selvfolgelig bare er underrettende. Svarhånden vet at hans makker har jevn fordeling og 16–18 poeng, og er fullt kompetent til å ta avgjørelsen. Hvis De sitter Syd med:

♠ K D 9 7 ♠ 4 ♦ E D 8 5 ♣ E 8 7 3

vil De med motstanderne utenfor faresonen ha full anledning til å ta ut om det meldes:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr. Dobl.	pass	2 ♣ ?	2 ♠

De ser at den egne siden har minst utgang og kanskje slem, og at det neppe kan bli 700 eller mer i bet ved å doble motstanderne. Derfor melder De tre hjerter for å markere at De vil i egen kontrakt, og ber makker komme igjen med opplysninger. La oss nå si Nord sitter med:

♠ E 8 2 ♠ K kn 7 3 ♦ K 7 6 3 ♣ K D

Her har vi en vanskelighet igjen. Skal Nord melde tre grand eller fire ruter? Han bør melde fire ruter hvis ikke det vesentligste av honnørstyrken skulle befinne seg i hjerter. Makkers tre hjerter forteller om manglende interesse for fargen, og siden han ikke melder egen farge, har han neppe fem kort noe sted. Følgelig er det mest sannsynlige 4–1–4–4, men 3–2–4–4 kan også tenkes. Derfor må De som Nord ikke se bort fra muligheten for seks ruter.

◊

Vi kommer nå til spørsmålet om melding etter at annenhånd har meldt, og starter med den situasjonen hvor han dobler. Svarhånden har nå fått et nytt våpen, nemlig redobling. Det er et våpen jeg vil anbefale blir brukt i de fleste situasjonene hvor De regner med utgang, og hvor ikke fordelingen er alt for skjev. Sett at De sitter Syd med:

♠ E kn 9 6 ♠ K D 8 5 ♦ 9 ♣ 10 7 5 3

De bør øyeblikkelig redoble. Motstanderne kan ikke ha mer enn 14 honnørpoeng, og selv med en lang ruterfarge ett eller annet sted, blir det neppe bet i en grand. Skulle motstanderne redde seg over i to ruter, følger De opp med tre ruter. Makker melder nå tre grand hvis han ikke har noen edel firekortfarge, vel og merke om han har ruterstopper.

I enkelte situasjoner kan åpneren her få det vanskelig. Han kan ha:

♠ K D 5 ♠ E kn 5 ♦ 8 7 3 ♣ E K 9 2

Nord har denne hånden, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr. pass	Dobl. pass	Redobl. 3 ♠	2 ♦ pass

Nord må melde fire kløver. Han har ikke edel firekortfarge, og kan heller ikke melde tre grand. Men la oss nå si at Syd skulle sitte med:

♠ E kn 9 6 ♠ K D 8 4 ♦ 9 2 ♣ 10 7 5

Hva skal nå stakkars han gjøre? Hvis ikke makker skulle ha en femkortfarge i kløver, er selvfolgelig redningen en kontrakt i fire spar eller hjerter, og for å tvinge fram den, melder Syd fire ruter. Det kan ikke være spørremelding all den tid ingen farge er støttet, og må derfor være en ordre om å velge mellom fire spar og fire hjerter.

Hvorfor kan ikke Syd melde fire spar eller hjerter selv? Fordi han vil markere forskjellen mellom den hånden han har og den følgende:

♠ E kn 9 6 3 ♠ K D 8 4 ♦ 2 ♣ 10 7 5

Her vil også Syd melde tre ruter for eventuelt å få fram en kontrakt på fire hjerter, men når Nord med fire kløver forteller at dette ikke er aktuelt, må Syd melde fire spar.

Forskjellen fra den forrige hånden er at Syd vil gi sin makker adgang til å gjenta kløverfargen på femtrinnet hvis det skulle være en sterkt femkortfarge:

♠ E 3 ♠ K D 4 ♦ 8 6 3 ♣ E D kn 9 2

Hvis Syd har:

♠ K kn 7 2 ♠ E 9 7 3 ♦ 5 4 ♣ K 10 3

er fem kløver selvsagt sikrere enn fire hjerter eller fire spar.

◊

Hvis åpnerens makker etter dobling i mellomhånden sitter med ujevn fordeling og en farge på minst fem kort, og han ikke vil ha innblanding fra motstanderne, bør han heller hoppe i egen farge enn å redoble. Hvis makker åpner med en grand og det dobles i mellomhånden, og De sitter med:

♠ K D 9 7 5 ♠ E kn 2 ♦ D 7 5 2 ♣ 4

er det neppe noen ide å redoble. De kan selvsagt la makker spille en redoblet grand, men det blir aldri aktuelt, idet motstanderne vil ta ut i to kløver. Her hvor De har en så pass sterk egen farge, bør De derfor heller melde tre spar. Det kan gi flere fordeler, De slipper mer innblanding fra motstanderne som er utenfor sonen, og hvis kontrakten tross alt blir tre grand, har ikke doblerens makker fått gitt vink om kloverutspillet. Derfor vil De ha langt større glede av å kreve til utgang med tre spar.

Det er imidlertid her en annen mulighet, nemlig to grand. Det er en melding som ikke er aktuell i sin naturlige betydning, ingen vil finne på å påta seg å spille to grand når det er sjansen til å spille en grand redoblet. Et godt innarbeidet par vil derfor kunne bruke denne meldingen som søkemelding, med ordre om å starte med firekortfarger på tretrinnet. Men vær endelig forsiktig med en melding som denne, hvis De ikke er sikker på at makker forstår, med andre ord, hvis situasjonen ikke er gjennomdiskutert med ham, så la den heller være.

Tre grand rett inn får imidlertid en annen betydning. Det må meldes med en sterk langfarge og 10 poeng, altså noe slikt:

♠ 9 ♠ K 8 6 ♦ E D kn 9 7 4 ♣ 7 5 4

Motstanderne har kanskje en pen stamp i fire spar, men Deres direkte tre grand hindrer dem i å finne den.

Nå kan De selvsagt spørre hvorfor man ikke kan la to kløver ha sin vanlige betydning etter Stayman når motstanderne dobbler? Fordi svarhånden kan sitte med:

♠ 9 ♠ 8 7 2 ♦ 9 6 4 ♣ 9 7 6 5 4 2

Hvis det blir pass i mellomhånden, kan De passe De også og la makker spille en grand. Dobler fjerdehånden, kan De ta ut med to kløver etterpå. Men hvis annenhånden dobbler og De passer, er det fare for at en grand doblet kan bli stående, og det blir dyrt. Derfor må De melde to kløver, en melding som makker skal passe på. Legg merke til ordet *skal*, det er ikke så ofte det blir brukt.

Med en litt sterkere hånd kan det enkelte ganger bli vanskeligheter. La oss si De som åpnerens makker har:

♠ E kn 9 7 5 ♠ 9 ♦ D 7 5 3 ♣ 9 7 5

To spar er litt for svakt, det er en meld-

ing De sikkert får pass på. Det beste er kanskje å ta sjansen på en redobling, og håpe det kan bli sjanser til korrekjon etterpå hvis makker skulle være svak. Legg merke til følgende nyanse i meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	Dobl.	Redobl.	pass
pass	2 ♠	pass	pass
Dobl.	pass	2 ♠	pass
?			

og sammenlign med den neste meldeserien:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	Dobl.	Redobl.	pass
pass	2 ♠	2 ♠	pass
?			

Med den første hånden er det en viss noling i Syds melding. Han gir sin makker valget mellom å doble og melde, og etter at Nord har valgt å doble, tar Syd ut. Det må være et varsel om at han ikke er sikker på utgang. Sammenlign med det andre meldingsforlopet, hvor to spar kommer en runde tidligere. I begge tilfelle forteller Syd at han ikke vil la motstanderne spille to hjerter doblet, men i det første dessuten at han er svak, så svak at han opphever utgangskravet.

Hvis mellomhånden avgir en fargemelding, bør åpnerens makker først og fremst se seg om etter muligheten til en dobling. Det gir mange ganger to-tre doblete beter selv om De ikke kunne ha meldt over makkers grandåpning om motstanderne hadde passet. Ta en hånd som denne:

Atter Ny Bridgebok av Terence Reese

SPELFØRAREN

(Play Bridge with Reese)

Oversatt av Eric Jannersten

En av de aller beste bridgebøker som noen gang er skrevet. Kr. 26,10

Bestilling til:

NORSK BRIDGEMAGASIN

Postboks 277 - Oslo tlf. 412181

♠ kn 9 7 5 ♠ D 8 5 ♦ K 9 3 ♣ kn 10 9

De har 7 honnørpoeng og makker har minst 16. Hvis motstanderne melder to spar i mellomhånden, bør det øyeblikkelig dobles, det kan aldri gå bra. Men selv om det meldes en annen farge, bør De doble. Motstanderne har ikke mer enn 17 honnørpoeng og kanskje bare 14, og De vet i det minste at trumfstyrken ikke er overveldende. Hvor skal motstanderne få sine 8 stikk fra? Selvfølgelig kan De kanskje skjenke dem en utgang i ett spill av ti, men hvor meget tjener De på doblete beter i stedet for udoblete i de ni andre spillene?

Den samme muligheten må De selv sagt være oppmerksom på om De allerede har passet og fjerdemann melder. Det er fremdeles mange poeng å hente på en dobling.

Her er det en situasjon som mange ganger blir feil behandlet. Hvis meldingene går:

Syd	Vest	Nord	Ost
1 gr.	2 ♠	pass	pass
?			

så har Syd en eneste ting å gjøre, og det er å passe øyeblikkelig. Nord har hørt grandåpningen hans, og har likevel foretrukket å la motstanderne få spille to hjerter. Vet De hvorfor? Fordi han har funnet at det er det beste. Nå kan umulig Syd få så meget tillegg at det kan endre Nords oppfatning. Syd, som har åpnet med en grand og derved vist 16–18 poeng, kan aldri ha en hånd

som gjør det berettiget å melde igjen når makker ikke har gitt uttrykk for styrke.

Men tilbake til sværhånden. Hvis han er sterk nok til å kreve utgang og vil komme med en søkemelding, har han overmelding motpartens farge til disposisjon:

♠ K kn 9 4 ♠ 5 3 ♦ E D 8 4 ♣ 9 4 2

Hvis makker har åpnet med en grand og nestemann melder to hjerter, fortsetter De med tre hjerter. Makker melder tre spar hvis han har fire kort i fargen, ellers melder han tre grand, om han har stoppet i hjerter.

For øvrig bør ny farge hos sværhånden i denne situasjonen være en tanke sterkere enn om mellomhånden passer. Hvis det meldes:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♠	2 ♠	

så er to spar invitert til utgang og viser fem kort i fargen. Syd har jo full adgang til å passe hvis han bare har en tynn femkortfarge og ingen ting annet. Med:

♠ D kn 9 6 4 ♠ 8 7 5 ♦ 8 2 ♣ 9 7 4

vil Syd melde to spar om Øst passer. Han har ikke stor tro på å klare meldingen, men den er tross alt bedre enn en grand. Når mellomhånden melder, har ikke lenger Syd dette å tenke på. Derfor er hans to spar nå en tanke sterkere, selv om det fremdeles ikke er krav. Hvis Syd ville ha krevet utgang, kunne han ha meldt tre spar, presis som om det var passet i mellomhånden.

Annerledes er det om meldingene går:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♠	3 ♠	

Her må tre hjerter være krav. Siden Syd ikke lenger har anledning til å melde på totinnet, blir mulighetene til nyansering færre, og derfor må vi holde på kravmeldingen, som vi tross alt har mest bruk for. Syd er da selv sagt en gang i blant nødt til å gjette om han skal melde eller ikke, men det er ikke noe å gjøre ved.

Dette var de viktigste situasjonene ved meldinger hos motstanderne etter grandåpning, og vi får slutte for denne gangen.

TURNERINGSLEDERBOKEN

kr. 15,00

og

Internasjonale Lover
for
Duplikat Kontraktbridge

kr. 2,75

Utgitt av

Norsk Bridgeforbund

Føres kjøpt i

Norsk Bridgemagasin
Kongensgt. 4, Oslo

En gammel dagbok

Egil Wang.

En gang under krigen hadde jeg funnet ut at jeg skulle skrive dagbok over mine opplevelser ved bridgebordet. Herligheten varte i omrent to måneder, så var det slutt. Det gikk altså slik som det bestandig gjør med gode forsetter.

Forleden dag var jeg oppe på loftet for å rydde, og plutselig sto jeg med denne dagboken i hånden. Det viste seg at den inneholdt flere spill av høy klasse (det var dessverre ikke meg som sto for det med høy klasse), og det kan være interessant å se på noen av dem. Det første var dette:

♠ 8 7 5		♦ K kn 10 6
♥ 10 7 4 2		♥ K kn 5 4
♦ K kn 9 3		♦ 10 5 4
♣ 10 2		♣ E 4
♠ 9 3	N	♠ E D 4 2
♥ E D 8 3	V	♥ 9
♦ D 7 2	Ø	♦ E 8 6
♣ K D 9 3	S	♣ kn 8 7 6 5

Min makker i Øst åpnet med en spar, Syd meldte to kløver, og jeg doblet. Dermed sluttet meldingene.

Jeg spilte spar ni ut, og Syd fikk for damen. Han fortsatte med kløver til bordets tier, og makker fikk for esset. Spar-kongen trakk ut Syds siste stopper. Det kom en ny kløver, og jeg fikk for nieren. Så er det spørsmål om tilbakespillet. Jeg

fant ut at det var hjerter som det skulle angripes i, men dessverre fant jeg ikke ut at det måtte spilles en liten og ikke esset. Etter esset kom ny hjerter, men nå stjal Syd. Dermed var stillingen følgende:

♠ 8	♦ kn 10
♥ 10 7	♥ kn 5
♦ K kn 9 3	♦ 10 5 4
♣ —	♣ —
♠ —	♦ kn 10 6
♥ D 8	♥ —
♦ D 7 2	♦ E 8 6
♣ K D	♣ kn 8
♠ 4 2	
♥ —	
♦ E 8 6	
♣ kn 8	

Og nå spilte Syd virkelig pent. Han fortsatte med finessen i ruter, stjal en hjerter, gikk inn på ruterkongen og stjal en hjerter til. Deretter kom ruteresset, og så hadde Syd de åtte stikkene sine. Han hadde to små spar igjen, og makker hadde knekten og tieren i fargen, men dessverre hadde også jeg to stikk jeg skulle ha innkassert. Snakk om vinner på vinner.

De har selvfølgelig sett poenget i motspillet. Hvis jeg spiller liten hjerter, kommer makker inn på kongen og kan ta de to sparsstikkene sine. Siden er jeg nødt til å få for kongen og damen i kløver, og to beter er et faktum. Men det forhindrer jo ikke at Syd spilte pent.

Det neste spillet viser kampen for å unngå å bli satt inn:

♠ 7 5	♦ kn 10 9 8 2
♥ E 10 8 2	♥ kn 5 3
♦ K 6 5 3	♦ 10
♣ K D 2	♣ kn 10 9 5
♠ E D 6 3	N
♥ K 9 6	V
♦ 8 2	Ø
♣ E 8 6 3	S
♠ K 4	♦ kn 10 9 8 2
♥ D 7 4	♥ kn 5 3
♦ E D kn 9 7 4	♦ 10
♣ 6 4	♣ kn 10 9 5

Syd spilte tre grand, som jo var fullstendig hardt nok. Spar ut hadde gjort beten med en gang, men Vest fant ikke dette utspillet, og valgte kløver tre. Bordet gikk på med damen, som fikk beholde stikket. Deretter kom seks ganger ruter, og følgende kort var igjen:

♠ 7 5			
♥ E 10			
♦ —			
♣ K 2			
♠ E D	N	V	kn
♥ K 9		—	kn 5
♦ —	—	—	—
♣ E 8	S	—	kn 10 9
♠ K 4			
♥ D 7 4			
♦ —			
♣ 6			

Syd fortsatte med kløver seks, og Vest, som var redd for innspill, tok straks esset og fortsatte med kløver åtte. Men det hjalp ikke, nettet snørte seg likevel ubarmhjertig rundt ham. Bordet fikk for kløver konge, og deretter fulgte hjerteresset og en hjerter til. Vest kom inn igjen, og nå var han nødt til å spille til Syds sparkonge. Ti stikk.

Ved et annet bord var imidlertid Øst mer på høyden. Han lempet kløver ess på den siste ruteren, og satt igjen med åtteren og sekseren. Når Syd nå fortsatte med kløver til kongen, og etterpå spilte esset i hjerter og en hjerter til, hadde Vest kløver åtte å fri seg med. Øst kom inn, tok et par kløverstikk og spilte til slutt spar. Her ble altså spilleren holdt nede på ni stikk, og det var et bedre resultat i en lagkamp, da det var Osloberegningen vi brukte den gangen. Vi får vel si det var pent spill.

Det neste spillet viser et meget interessant meldepøeng:

♠ K kn 9 4 3			
♥ 9 6 5			
♦ 5 3			
♣ Kn 7 3			
♠ 7	N	V	6 2
♥ E K 10 4 3		—	—
♦ K 10 8 7 6	—	—	—
♣ 6 4	S	—	—
♠ E D 10 8 5			—
♥ 8 7			—
♦ 9			—
♣ E K D 9 8			—

Med Nord—Syd i faresonen gikk meldingene ved ett av de siste bordene i en partturnering:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	1 ♥	1 ♣	3 ♦
3 ♠	pass	pass	pass

Med det samme Syds kort kom på bordet, begynte Nord, som var en temmelig hissig natur, å bebreide sin makker at han ikke hadde meldt hardere. Syd, som var like rolig som Nord var hissig, svarte ingen ting, og da Nord fortsatte å brumme, gikk han ganske rolig fra bordet og kom tilbake igjen da spillet var over. Men da sluppen ble funnet fram, og det viste seg at normalkontrakten var fem hjerter Øst—Vest med en bet, fikk pipen en annen lyd. Syd kunne fortelle sin makker at han ved å melde fire spar rett inn, neppe kunne vente å få beholde kontrakten. Han ville derfor prøve å kamuflere ved bare å melde tre spar, og så etterpå, når motstanderne meldte fire hjerter, gå inn med fire spar. På den måten ville det jo se ut som om han tøyde seg, og motstanderne ville kanskje ikke være så hissige på fem hjerter.

Nå gikk det ikke presis som Syd tenkte, Vest fant ut at det ikke var nødvendig med noen stamp før Syd meldte utgang (og Vest ante jo ikke at fire hjerter ikke kunne betes). Derfor valgte han å passe, slik at kontrakten til Syds store overraskelse ikke ble høyere enn tre spar.

Men det er verdt å legge merke til at det likevel ble praktisk talt topp, idet + 170 er mer enn + 100.

Det neste spillet viser et interessant eliminasjonspoeng:

♠ E 7 5 2			
♥ E 8 7 4			
♦ K 10 2			
♣ E 6			
♠ 10 8 6	N	V	10 6 2
♥ 10 6 2		—	—
♦ D 9 8 7 3	—	—	—
♣ K kn	S	—	—
♠ D 9			
♥ D 9			
♦ kn 6 5 4			
♣ D 10 7 5 3			

Syd var havnet i en grand etter følgende meldeserie:

Nord 1 ♣ pass	Øst Dobl. pass	Syd 1 gr.	Vest pass
---------------------	----------------------	--------------	--------------

Nord—Syd spilte Vienna. Ruter syv kom ut, og nå kan vel noen og hver klare få hjem kontrakten. Med Syd fikk hele ni stikk, og det er litt av en prestasjon.

Ruter syv kom ut, og fikk løpe til Østs single ess. Han skiftet til klovet to, Syd la tieren, Vest knekten, og Nord tok esset. En ny klovet kom, Syd knep med syveren og Vest fikk for kongen. Han spilte mer ruter, og Syd kom inn på knekten. Han fortsatte med kloverdammen, og en ny klovet satte Øst inn på et tidspunkt da han var nødt til å spille spar eller hjerter tilbake til Nord—Syds kombinerte saks. Han valgte spar, og Syd fikk for damen. Deretter fulgte den femte kloveren og ruterkongen, og stillingen var:

♠ E 7	♦ K kn
♥ E 8	♥ K kn
♦ —	♦ —
♣ —	♣ —
♠ 10 8	♦ —
♥ 10	♦ —
♦ D	♦ —
♣ —	♣ —
♠ 9	♦ —
♥ D 9	♦ —
♦ 6	♦ —
♣ —	♣ —

Nå kom sparesset og en spar til, og Øst var satt inn for andre gangen. Nå hadde han bare hjerter igjen, og var nødt til å gi oppspill i kombinert saks enda en gang.

En gjentatt eliminasjon er noe man ikke ser så ofte. Noen beksekunst var Syds spillemåre ikke, men likevel var det pressjon og flukt over spillet hans. Derimot var vel neppe Øst på høyden. Han bør se hvor det bærer hen når den siste ruteren kommer, og bør sørge for å holde igjen kongen og en liten spar, i stedet for kongen og knekten. Når Nord så trekker spar ess, må Øst lempa kongen. Han vet selvfølgelig ikke at hans partner har stopper i fargen, men det han vet med sikkerhet, er at hvis han ikke

har det, blir det aldri mer enn ett stikk i sluttposisjonen.

Det neste spillet viser en ganske pen manøvrering for å få motstanderne på villspor:

♠ kn 3	♦ 5	♣ 8 6
♦ E kn 10 9 7 5 3	♦ K 2	♦ kn 10 8 7 3
♣ D 4 2	♣ kn 9 5 3	♦ —
♦ —	♦ —	♦ —
♠ D 10 9 7 5	♦ —	♦ —
♥ 9 6 4	♦ —	♦ —
♦ D 4	♦ —	♦ —
♣ E K 6	♦ —	♦ —
♦ —	♦ —	♦ —
♠ E K 4 2	♦ —	♦ —
♦ E K D 2	♦ —	♦ —
♦ 8 6	♦ —	♦ —
♣ 10 8 7	♦ —	♦ —

Dette spillet forekom i en parturering, og den normale kontrakten var tre grand. En sydspiller fikk til og med tolv stikk. Spar kom ut og bordets knekt vant. Så fulgte en hjerter til esset, og deretter kom en ruterfinesse til Østs konge. Han ga spar tilbake, og nå var jo Syd inne for siste gangen, idet forbindelsen var brutt. Men det gjorde ingen ting. Syd tok sine stikk i spar og hjerter, og da de tok slutt, var det bare ruter på bordet. Så Syds siste ruter, Vest bidro med damen, og dermed var alt over.

En annen sydspiller kunne fått nøyaktig de samme stikkene, men Vest var god nok til å sette ham på en prøve han ikke besto. Også her kom spar ut, og knekten fikk stikk. Fortsettelsen var også den samme, hjerter til esset og ruter fra Syd. Men nå gikk Vest på med ruter dame (!) og Syd fikk det vanskelig. Stikke kunne han jo ikke, så han la liten. Vest fortsatte med spar dame, og Syd kom inn. På den samme måten som ved det andre bordet var nå forbindelsen brutt, og Syd tok sine stikk i spar og hjerter før han spilte ruter. Når Vest nå kom med ruter fire, fikk Syd noe å tenke på. Enden på det hele ble at han valgte galt og knep. Øst kom inn og tok to hjerterstikk, hvoretter han skiftet til klovet, og Vest la opp og forlangte resten.

Det var pen manøvrering av Vest, men Syd var vel ikke helt på høyden. Han fant imidlertid feilen i resonnementet sitt selv, og vi lar ham fortelle:

— Hvis Vest har K-D-liten i ruter, kan han jo alltid hindre meg fra å få mer enn to stikk i fargen ved å legge liten første gangen. Han ser jo at bordet er uten innkomster, og at han på den måten lager en effektiv blokade hvis jeg bare har to ruter. Har jeg tre, nyter ingen ting. Følgelig bør jeg se at Vest ikke har denne kombinasjonen når han kommer på med damen, og skal derfor forlange esset fra bordet.

Det var klok tale.

Det siste spillet i dagboken var dette, som i grunnen bare har meldeteknisk interesse:

♠ D 5	♦ E K kn 10 2
♥ K D 7 4	♥ E kn 10 9 5
♦ K 10 6 3	♦ 2
♣ D 8 4	♣ kn 5
♠ 7 3	
♥ 8 6 2	
♦ E kn 7 4	
♣ E K 6 3	
♠ 9 8 6 4	
♥ 3	
♦ D 9 8 5	
♣ 10 9 7 2	

N
V S

Med alle i sonen åpnet Vest med en ruter, Nord meldte en hjerter, Øst doblet, Syd tok ut med en spar (!), Vest og Nord passet, og Øst doblet igjen. Det ble sluttmeldingen. Vest startet med hjerter åtte, bordet tok damen og Øst kom inn på esset. Han fortsatte med fire ganger spar for å tense fargen for motstanderne, og trakk deretter ut Nords hjerterstopper. Syd forsøkte desperat å reise et stikk i ruter, men nei. Vest tok esset, og fortsatte med de to kloverskikkene sine, hvoretter Øst la opp og forlangte resten. Seks doblete beter, minus 1700, i en enmelding. Øst—Vest ved det andre bordet var ikke engang i nærheten av noen slem, de stanset i tre grand, slik at spillet ga en differanse på over 1 000 poeng.

Hva er nå grunnen til denne katastrofen? Uten tvil har Syd skylden. Han skal ikke redde sin makker. Jeg vil ikke si det er noen vanlig regel, det hender ofte det lønner seg å redde, men betingelsen er at man har noe å redde med — en farge som i det minste gir et par stikk som trumf. Syd kan se at en hjerter også blir en katastrofe, men siden han ikke vet hva han bør ta ut i, får han overlate til sin makker å

bestemme. Jeg kan foreslå følgende meldeserie:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	Dobl.	pass
pass	Redobl.	pass	1 ♠
pass	pass	Dobl.	pass
pass	1 gr.	Dobl.	2 ♣
Dobl.		t	

og spørsmålet er om Nord tør fortsette med to ruter, den beste meldingen, eller lat to doblete klover stå. Det blir i det minste en langt billigere historie enn en spar.

Grunnen til at jeg foreslår Nord skal passe på en spar, er at han bør ta i mot alt som kommer udoblet. Men når Øst dobler, må han fortsette å melde.

Og så er det slutt på dagboken. Det varte ikke så lenge lysten var der, men en del av spillene er jo verdt å nevnes.

Siden sist Forts. fra side 2

kravet hvis jeg skal miste en premie fordi et annet par gjør en feil, og på grunn av denne feilen får premien i stedet for meg.

I sin jakt på såkalt «service» (selv om den dårligste formen for service er å leve et regnskap med gale par i premielisten) glemmer turneringslederne av denne typen alt annet, og hvis vi ikke får en endring i dette forholdet, er det på tide å slutte med barometerturneringer og gå over til andre former, hvor rettferdigheten er i høysetet.

Det er imidlertid heldivis ikke nødvendig. Det er bare å ha en ekstra mann på regnskapskontoret — en såkalt «revisor» — som ikke har noe med den vanlige slippregningen og innføringen å gjøre. Hans arbeid begynner først når regnskapet ikke stemmer, eller slipper må scores om, eller når det av andre grunner er feil. Revisor overtar da alt ansvar for at feilene blir korrigert, mens den vanlige utregnerstabben bare fortsetter med de nye spillene.

Jeg nevnte at fremgangsmåten etter min oppfatning er ulovlig, og det skal vi nå se litt på: § 120 i lovene sier:

Når loven ikke har noen klar forskrift for turneringslederens fremgangsmåte, og særlig når fastsettelsen av straffepoeng eller antall straffepoeng er over-

latt til hans skjønn, bør han følge disse generelle prinsipper:

- (a) og b) er utelatt, ingen interesse her.)
- c) Ingen deltager må gis fordel på en annens bekostning, med mindre forseelsen fra den ene er klart fastslått og den annen ikke har feilet på noen måte.

Det er presis det motsatte som skjer når turneringslederen velger den fremgangsmåten vi diskuterer. La Dem heller ikke forvirre av ordet «bør» i første ledd. I den amerikanske utgaven finner De «should», som betyr «skal», så der er intet smutthull.

Det er heller intet smutthull i at det er barometerturnering, eller for den saks skyld hvilken som helst annen form for turnering. Lovene gir riktig nok turneringslederen, eller rettere turneringskomiteen, adgang til supplerende regler, men i følge § 108 punkt e må disse supplerende reglene ikke være i strid med lovene. Og det kan man neppe si om slike avgjørelser.

Selvfølgelig mener jeg det bør være adgang til straffpoeng for slike feil. I Norgesmesterskapsfinalen gis det 10 straffpoeng med en topscore av 62–64 poeng, hvilket igjen vil si en straff på omtrent en sjette del av maksimumscoren i et spill. Det skulle gi 6–7 poeng med 20 bord, 4–5 poeng med 15 bord, og så videre. Men spillet må rettes hvis turneringslederen får rapport innen rimelig tid, og som rimelig tid kan vi kanskje sette en runde etter at den karboniserte slippet med resultatet påført er levert tilbake til spillerne.

En viktig ting i forbindelse med straffpoeng for slike feil er at de øyeblikkelig bør offentliggjøres. Det er utrolig hvor meget fortære spillerne lærer seg å unngå å skrive feil når de hører at andre par mister poeng fordi de fører galt.

Og så over til avdelingen for spill. I en barometerturnering for kort tid siden fant jeg følgende lille poeng:

Se øverst neste spalte

Med Syd som giver og Øst—Vest i sonen gikk meldingene slik ved ett bord:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♠	pass
2 gr.	pass	pass	pass

♠ E kn 7 5 2
♥ 10 4
♦ K 8 5
♣ K D 4

♠ 9 3
♥ E D kn 5
♦ E 10 7 3
♣ 8 6 2

N
V
S

♠ K 10 8
♥ 9 7 6 2
♦ D 6 4
♣ 10 9 5

♠ D 6 4
♥ K 8 3
♦ kn 9 2
♣ E kn 7 3

Vest begynte med ruter tre, Øst fikk for damen og ga fargen tilbake, og Syd fikk for kongen tredje gangen. Deretter kom fire ganger kløver, og på den fjerde la Vest hjerter knekt. Syd fortsatte med spar dame, som fikk løpe, og nå er beten klar. Øst stikker og gir hjerter, og Vest får to stikk i hjerter og ett i ruter.

Men Øst så ikke farene ved å la være å stikke, og heldigvis for ham, så fant ikke Syd sjansen heller. Men en skarp sydspiller ville ha funnet ut noe slikt: Det er sannsynlig at sparkongen er hos Øst, både fordi Vest ikke dekket og fordi han ikke kan ha mer enn E-D-kn i hjerter (som han bør ha når han gir styrkekast) og ruteresset når han passet i åpning. Folgelig er sjansen til å vinne at Vest bare har to spar. Syd kan spille spar til esset og fortsette med hjerter ti, som får løpe til Vest. Syd har nå syv stikk, og må før eller senere få det åttende for hjerterkongen.

Innike noe stort poeng, men dog et lite eksempel på kortplaseringens kunst.

Dobbel — Forts. fra side 4

mange mislykkede syvere i det norske damelaget at lagkapteinene ga streng ordre om aldri å melde syv. Dette ga jo sin belønning denne gangen, men tenk om det svenske paret hadde meldt syv ruter i stedet for syv grand!

Nå uteble imidlertid dessverre den ventede norske poenggevinsten på spillet. Den svenske Nord-spilleren gjettet riktig på kløver og fikk tolv stikk, mens den norske valgte å prøve å felle kløver ti, og måtte derfor avgi to stikk i fargen, slik at det ble uavgjort spill.

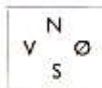

SPILLEPRØVER

Dette er spilleprøver av en slik art at en rutinert spiller klarer å ta dem ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv før De studerer våre kommentar, som De finner på side 16

I

♠ E D 9.
♥ E 10 9 4
♦ E 6 5
♣ 4 3 2

♠ kn 10 8 7 4 3
♥ K 5
♦ 4 2
♣ K 7 5

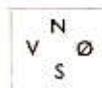
Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	Dobl.	pass	3 ♠
pass	pass	pass	

Ruterkongen kommer ut. Hvordan bør Syd spille, når De får vite at Vest har kongen annen i spar?

II

♠ E 3
♥ kn 6
♦ E K 5 4 2
♣ 7 6 5 4

♠ K D kn 4 2
♥ 9 8 2
♦ 9 7 6
♣ E K

Nord—Syd i sonen.

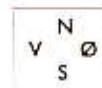
Syd spiller fire hjerter etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	1 ♠	pass	3 ◇
pass	3 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Vest begynner med hjerter fire, Øst tar kongen og skifter til spar åtte. Hvordan bør Syd spille?

III

♠ E 10
♥ D 7 4
♦ D 8 5
♣ E kn 10 6 2

♠ 8 5
♥ E K kn 6 2
♦ 10 7 6 4 3
♣ 7

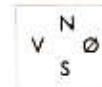
Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
1 ♥	pass	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med hjerter ti. Syd tar tre ganger trumf, alle følger to ganger, og spiller deretter en ruter fra egen hånd. Vest setter i kongen og fortsetter med spar to, som bordet stikker med esset. Hvordan bør Syd fortsette?

IV

♠ 8 7 4 2
♥ E kn 6 5
♦ K D 9
♣ 8 3

♠ E D 10 6 3
♥ 7
♦ 7 5
♣ K D kn 10 7

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

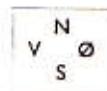
Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	1 ♠	2 ◇	3 ♠
4 ♣	pass	pass	pass

Vest begynner med kløver ni. Øst tar esset og spiller ruter to, som går til Vests ess. En ny ruter blir stjålet hos Øst, hvoretter kommer kløver to. Syd legger tieren

og Vest følger med femmeren. Hvordan bør det spilles videre?

V

♠ kn 8 2
♥ E D
♦ E 9 8 5
♣ E K kn 6

♠ E K D 10 9 6 3
♥ 5 2
♦ 4
♣ 7 4 2

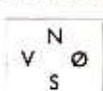
Syd spiller seks spar etter følgende meldinger:

Nord	Ost	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 gr.	pass	6 ♠	pass
pass			

Vest begynner med ruterkongen. Hvordan bør Syd spille? Motpartens trumf sitter 2—1.

VI

♠ D 2
♥ 10 7 2
♦ D 5 4
♣ E D 9 8 3

♠ E K 10 8 6
♥ E 5
♦ E K kn 7 6 2
♣ —

Syd spiller syv ruter etter at Øst har åpnet med tre hjerter. Siden har Øst—Vest forholdt seg tause.

Vest begynner med hjerter tre, som går til Syds ess. Ruteresset er det neste kortet, og begge motstanderne følger. Hvordan bør Syd spille videre?

Brev fra leserne

Enkelte ganger får vi hyggelige brev fra leserne med diskusjon om en del av spillene i magasinet, og blant annet avdelingen for «spilleprover». Slike brev kan enkelte ganger komme sent inn, av forskjellige grunner, men gjemt er ikke glemt, og her er en del kritikk til oppgaven i nr. 2:

S. E. A., Narvik, skriver:

Angående spill nr. IV i nr. 2 sier De at Syd skal sitte igjen med singel hjerterkonge og to ruter. Men når siste spar spilles, er Syd skvist:

likgeldig

♥ x x
♦ x
♣ K
♦ D
♣ K

♠ N Ø
V S

♥ E D
♣ 8

Under ingen omstendigheter skal Syd holde to ruter. Selv om en lar Vest beholde

tre hjerter og ingen kløver (hvilket ikke er riktig) skal Syd beholde kløverkonge. Da nyter det heller ikke for Vest å sette Syd inn på ruter for å få oppspilt hjerter.

Oppgaven var som De kanskje husker, følgende:

♠ 9 5 2
♥ E D 4 3
♦ K 10
♣ 8 6 5 3

—
♥ K 6
♦ D kn 9 8 3
♣ K D kn 10 9 7

Vest spilte fem spar. Nord åpnet med kløver ess og en kløver til, som Syd stjal. Deretter kom sparesettet, en rute til kongen, en rute til esset hos Vest og en ny rute. Nord stjal og Øst stjal over. Deretter kom kløver til høy trumf, fulgt av sparene. Nord hadde fire trumf i alt.

Våre kommentarer gikk ut på at Vest måtte ha full peiling på Syds fordeling. Nord har vist renons både i ruter og kløver og Syd i spar, slik at Vest kan telle seg til at Syd startet med to hjerter, fem ruter og seks kløver. Hvis Syd beholder to hjerter i sluttspillet, vil han omgående bli satt inn i ruter og må spille hjerter opp.

Så langt er vi begge enige. Men dessverre var det falt ut en liten setning i oppgaven om at Øst kastet den siste kloveren. Vi kunne selv sagt ha nevnt i kommentarene begge varianter, men har dessverre ikke alltid plass nok til å ta med alle eventualiteter. Selvsagt skal Syd sitte igjen med de tre kortene S. E. A. nevner, om Øst beholder en klover.

T. T. er også ute med bemerkninger til nr. 2, og her gjelder det oppgave nr. V.:

N		
V	Ø	
S		

<p>♠ 7 2</p>	♣ 4
<p>♥ kn 7 3</p>	♥ K D 9 8 5 4
<p>♦ K D 10 6</p>	♦ E 8
<p>♣ D 7 5 2</p>	♣ K kn 9 6

Vest spiller fem spar etter at Syd har doblet fem ruter (Blackwood-svar). Nord spiller ut ruter to, Vest tar esset og trumfer tre ganger. Makker viser renons andre gangen, slik at Vest startet med ni spar. Hvordan motspillet føres fra Syds plass.

Våre kommentar var at Syd måtte kaste kløverdammen på tredje spar, for å gi makker beskjed om at han øyeblikkelig måtte ta kløveresset. Syd må nemlig kunne lese seg til at Vest forutet ni spar har tre ruter, og følgelig en singelton i hjerter og renons i kløver, eller omvendt.

T.T. har ingen ting å innvende mot dette, men nevner at Vest har spilt dumt, Han skal gi fra seg stikk for den første ruten, og hvis Syd spiller fargen tilbake, får Vest adgang til å ta esset, stjèle seg hjem i renonsfargen sin, stjèle en tredje rute, stjèle seg hjem og trumfe ut. Hvis Syd spiller spar tilbake, har bordet ruter ess i behold og har innkomst til å etablere et stikk i den fargen han har en singelton i. Det blir litt gjettverk hvis det er kløver, og Nord ikke tar esset når Vest spiller fargen. Tar han kongen på bordet, er han hjemme fordi han ikke får kløvertaper.

T.T. sier til slutt at det ligger utenfor oppgavens ramme, men han synes poenget burde vært nevnt i kommentarene.

Atter en gang må vi dessverre skyldje på plassen. T.T. har helt rett, men i og med at Vest har gjort feilen å stikke med ruteressen i det første stikket, er poenget ikke lenger aktuelt.

ROLF BØE: BRIDGE UTEN TÅRER

♦ Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

♦ Pris innbundet kr. 12,50 hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

Svar på spilleprøver.

I

De kan ikke stikke med ruter ess, for De må holde Øst utenfor. Det er sannsynlig at kløveressen sitter hos Vest, og hvis De får Øst inn, blir det straks bet av det. Tar De ruterkongen, kan Vest siden spille liten rute, og har Øst da et så høyt kort som nieren, er De ferdig.

Vi antar det kommer ruter igjen, og nå må De jo stikke. Deretter går De hjem på hjerterkongen og spiller to ganger spar. Så kommer ruter fra bordet til stjeling, og Syd er inne i følgende posisjon:

Se øvest n. side.

Hvilken sjanse har De nå utenom den temmelig usannsynlige å finne kløveressen hos Øst? Hvis hjerterne sitter 4—3 og Vest har en eller to honnører opprinnelig tredje, er De berget. De tar hjerteressen og fortsetter med tieren, og legger en kløver hos Dem selv.

♠ 9	
♥ E 10 9	
♦ —	
♣ 4 3 2	
	N
V	S
	Ø
♠ kn 10 8	
♥ 5	
♦ —	
♣ K 7 5	

Hvis Øst stikker, kan De stjele med spar ti, og Vests honnor stuper. Bordet settes inn på spar ni, og en klovertaper forsvinner på den etablerte hjerter ni.

Hvis Øst ikke stikker hjerter ti, legger De selv en klovertaper, og Vest kommer inn. Han har nå etter planen bare ruter og klover igjen, og må gi Dem favor i tilbakespillet. Enten ruter til dobbeltrenons eller klover opp til Deres konge.

II

I og med at motstanderne har skiftet til trumf i stikk to, har De ingen sjanse til å få stjålet i hjerter, og det er bare ødeleggende å forsøke på det. De kan imidlertid ikke trumfe videre, fordi bordets siste trumf må ligge som en beskyttelse for hjerterfargen.

Ved å se Dem litt om, ser De at De vinner hvis motstandernes ruter sitter 3—2. Men De må spille liten ruter først og overlate dette stikket til motstanderne, ellers kan det komme stjelemuligheter inn i bildet.

Spilleplanen blir altså å ta spar ess i det andre stikket og fortsette med ruter to. Så sant ruterne sitter 3—2 og sparfargen ikke verre enn 4—2, er De nå hjemme.

III

De blir ikke kvitt spartaperen, og kan derfor ikke tape mer enn to stikk i ruter for å vinne. Det lar seg gjøre hvis Vest har esset i fargen, men det gjelder å være litt forsiktig. De kan gå hjem på kloverstjeling og trekke ruter, og vi tenker oss at esset kommer på. Men hvis Vest nå fortsetter med sparstikket sitt, og etterpå skifter til klover, sitter De fint i det. De må stjele med den siste trumfen på egen hånd, og etterpå vil ruterdamen blokere fargen.

Ved å se litt på spillet, finner De at De må spille ruterdamen fra bordet etter å ha fått for sparesset. De er da hjemme om ruternekten stuper, idet tieren trekker ut motstandernes siste kort i fargen. Et annet alternativ, som kanskje er en tanke bedre, er å gå hjem på kloverstjeling og spille ruter fra egen hånd. Men hvis Vest nå går opp med esset, må De legge damen fra bordet.

Dessverre er spillet til en viss grad bloselig, De kan nemlig også vinne om Vest har ruteresset alene igjen. De må da øyeblikkelig spille ruter åtte fra bordet, uten å bruke hjemkomsten på kloverstjeling først.

Hvis De har valgt en av disse tre spillemålene, har De klart spillet. Det skal dessverre litt gjettverk til, men en ting er klart. Hvis De stjeler Dem hjem på klover og spiller ruter, og glemmer å legge damen fra bordet om Vest legger esset, så har De ikke klart oppgaven. Det er i det minste opplagt.

IV

Her er det spørsmål om å mestre kortlesningens kunst. Øst har vist en singelton i ruter. Han har åpnet i klover, og siden Vest har vist to kort i fargen, kan ikke Øst ha mer enn fire. Det blir åtte kort igjen til Øst i spar og hjerter, og disse åtte kortene må være fordelt 4—4 hvis åpningsmeldingen i klover skal være i orden.

Konklusjonen blir at Øst må ha alle de fire manglende trumfene og Vest ingen. En trumf er brukt til stjeling, og følgelig sitter Øst nå med K-kn-9 igjen. Det gir nøkkelen til trumfbehandlingen. De går inn på bordet på hjerteresset, trekker trumf og kniper med tieren på egen hånd. Siden stjeler De Dem inn på bordet igjen i klover, og tar en ny sparfinesse.

V

De kan vinne kontrakten Deres hvis Vest enten har hjerterkongen eller kloverdamen, eller kloverfargen sitter fordelt 3—3. Normalt burde dette være svært gode odds, det er mange kontrakter som er meldt med mindre sjanse til å gå hjem enn dette. Men her finnes faktisk en tilleggsjanse, som det gjelder å ta med. Ser De den?

Sjansen består i et innspill. De stjeler

Forts. s. 20.

EKSPERT

KLUBBEN

Oppgave nr. 1.

Syd har:

 $\spadesuit E 8 3 \heartsuit 6 5 \diamondsuit E K 8 6 5 3 \clubsuit 5 4$

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♥	1 ♦	pass
2 ♠	pass	?	

Oppgave nr. 2.

Syd har:

 $\spadesuit 7 6 4 \heartsuit D 9 \diamondsuit K \text{kn} 8 6 2 \clubsuit D 6 3$

Det spilles parturnering. Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	1 ♣
pass	2 ♠	Dobl.	pass
?			

Oppgave nr. 3.

Syd har:

 $\spadesuit E D 9 8 7 4 2 \heartsuit 5 \diamondsuit 7 3 \clubsuit E \text{kn} 4$

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♣	?

Oppgave nr. 4.

Syd har:

 $\spadesuit 6 \heartsuit E K D \text{kn} 9 8 5 \diamondsuit E \text{kn} 10 8 \clubsuit 2$

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	?	

Oppgave nr. 5.

Syd har:

 $\spadesuit E K 6 4 2 \heartsuit E D 7 5 \diamondsuit \text{kn} 3 \clubsuit K 5$

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	3 ♦	pass
3 gr.	pass	4 ♥	pass
?			

Oppgave nr. 6.

Syd har:

 $\spadesuit E 10 8 6 5 \heartsuit E \text{kn} 8 4 \diamondsuit — \clubsuit E 7 4 3$

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	3 ♦	pass
?			

Løsningene sendes Rolf Boe, Gauferød, Tønsberg, innen fjorten dager etter at De har mottatt magasinet. Bruk fortinnsvis et 25-åres brevkort.

Løsning til oppgavene i nr. 6.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

 $\spadesuit E 8 5 4 2 \heartsuit K 10 8 4 3 \diamondsuit E 6 \clubsuit 5$

Nord—Syd i faresonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	2 ♥	pass	?

Seks hjerter — 10 poeng. Fem hjerter — 10 poeng.
Fire ruter — 8 poeng. To spur — 6 poeng. Fire hjerter — 5 poeng.

Når man selv er i faresonen mens motparten er utenfor, vil en overmelding på totrinnet vanligvis bety svært gode kort, idet melderen neppe tar sjansen på en dobling med disse soneforholdene. Eset og damen femte er det minste vi kan vente i trumffargen, og ved siden må det være en del sideskytte. Han kan for eksempel ha følgende hånd:

 $\spadesuit 9 \heartsuit E \diamondsuit 9 7 5 \diamondsuit K D 10 4 \clubsuit K 7 3$

Seks hjerter ser ut til å være en opplagt affære. Vi ser med milde øyne på dem som velger å melde fem hjerter og overlate det avgjørende ordet til makker, selv om vi nok synes at en direkte seks hjerter er å foretrekke. Fire ruter er vårt neste valg, også denne meldingen ville fått 10 poeng hvis vi hadde vært sikker på et positivt svar. Men makker kan mangle ruterkongen og sitte med for eksempel E-K i klover i stedet. Det vil komme negativt svar på spørsmeldingen i ruter, og da er det lett å få fargen ut.

To spur ville fått langt flere poeng, og kanskje vært regnet som den beste meldingen, hvis det ikke hadde vært for det faktum at motstanderne, som er utenfor sonen, kan få tid til å bygge opp en stamp i ruter eller klover. For å hindre motstandernes kommunikasjoner er det bedre å kjøre opp i været med en gang.

Oppgave nr. 2.

Syd har:

 $\spadesuit D 4 \heartsuit E 9 7 \diamondsuit K D 7 5 \clubsuit 9 6 5 3$

Ingen er i faresonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	?	

En hjerter — 10 poeng. To klover — 8 poeng. Tre ruter — 8 poeng.

Honnørstyrken er litt i underkant til tre ruter. De når opp i 13 poeng bare ved å la være å trekke fra den ugardeerde spardamen, og selv 13 er litt i underkant når det dreier seg om dobbelt hoyning av en slett farge, hvor man risikerer å havne på femtrinnnet. Derfor er det best å se seg om etter en hjelphemding. To klover, som er føreslått av en rekke leser, har den svakheten at det helt mangler honnorer i fargen. Det kan skaffe makker vanskeligheter hvis han er sterkt og ønsker å gå mot en slem. Derfor liker vi bedre en hjerter. Normalt er vi ikke begeistret for en hjelphemding i edel farge, men her kan vi ikke se det bli så farlig. Hvis makker melder to hjerter, følger vi opp med tre ruter. Melder han tre hjerter, har han

tilleggstyrke, og fem ruter må være helt opplagt. Og skulle makker komme med den sterke meldingen på fire hjerter, må det være minst seks ruter i kortene.

Oppgave nr. 3.

Syd har:

 $\spadesuit 5 \heartsuit D 10 7 5 \diamond K \clubsuit 9 5 2 \spadesuit \clubsuit kn 7 5$

Alle er i føresonen og meldingene er gått:

Ost	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	pass	2 ♣
2 ♠	pass	pass	Dobl.
pass	?		

Pass — 10 poeng. Tre klover — 8 poeng.

Nords dobling er straffedobling. Sidén flere leserer har bemmet på dette, skal vi få minne om at en dobling må avgis ved første anledning før at den skal være opplysende. Nord har først meldt to klover over en spar, og etterpå doblet to spar. Det kan ikke være noen opplysende dobling.

Av denne grunn faller meldinger som tre ruter helt ut av bildet, det eneste som valget kan stå mellom, er å la doblingen stå eller å ta ut i tre klover, en farge hvor makker har vist han har en del styrke (og sannsynligvis fem kort).

Nå er Syds kort neppe egnet til å vinne så mange stikk i motspillet. Men noe har han da, og han har ikke overt det spor. Derfor vil vi foretrekke pass. Det er Nords sak hvor de seks nødvendige stikkene skal komme fra, han har doblet på eget ansvar.

Oppgave nr. 4.

Syd har:

 $\spadesuit K D 10 5 3 \heartsuit 4 \diamond E K 8 5 \spadesuit \clubsuit kn 9 4$

Øst—Vest er i føresonen og meldingene er gått:

Nord	Ost	Syd	Vest
1 ♠	2 ♣	!	

Dobler — 10 poeng. To spar — 7 poeng.

Nord—Syd har kanskje utgang i kortene og kanskje ikke. Honnorstyrken er til stede, men det vi foreløpig vet om tilpasningen, taler i mot. Hvis Nord har litt i klover og en forholdsvis lang hjerterfarge, og ikke så stor styrken i spar og ruter, skal det meget til før å vinne utgang. På den andre siden er motstanderne i føresonen, slik at selv om det bare blir to biter, vil det gi mer enn selv en utgangsmelding kan gi, om De kommer med en dobling.

Knektni-tredje er ikke vårt ideal til trumfarten ved en lav straffedobling, men likevel er det en fornuftig melding, spesielt fordi De sitter med en singelton i makkers farge og så pass stor honnorstyrke ved siden. Hvis De bruker den moderne poengberegningen for lave straffedoblinger, finner De at De kommer helt opp i 12 poeng, mens 10 er tilstrekkelig for å doble to klover eller ruter etter at makker har åpnet.

Hvis De først skal melde noe annet er to spar den selvfolgelige meldingen.

Oppgave nr. 5.

Syd har:

 $\spadesuit K 9 6 3 \heartsuit E 9 6 5 2 \diamond K 4 2 \spadesuit 5$

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Ost	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♠	pass
3 ♠	pass	?	

Fire grand — 10 poeng. Seks spar — 10 poeng. Fem spar — 8 poeng. Fire spar — 6 poeng.

En rekke av leserne har ikke viert oppmerksom på denne håndens voldsomme styrke når makker har meldt spar og ruter. Hånden var opprinnelig praktisk talt sterkt nok til tre spar, men det ble valgt to hjerter for å vise en edel femkortfarge. Når makker nå melder tre ruter, forteller han om tilleggstyrke. Kanskje ikke så meget, men dog så pass at han tør invitere til utgang og kreve at De melder en gang til.

Selv om makker bare hadde meldt to spar andre gangen, ville De ha løftet til fire. Nå har han avgitt en sterke melding, og så kommer et meget viktig poeng i tillegg. Alle honnernene Deres er i tilpasning. Hvis De hadde hatt singel ruter og kongen tredje i klover, ville det vært et spørsmål om det skulle meldes fire eller fem spar med disse kortene. Men ruterkongen og singelton i klover er uendelig meget mer verdifull enn det omvendte, og derfor bor De ta konsekvensen og sørge for at stemmen blir meldt. Makker kan neppe ha mindre enn:

 $\spadesuit E D 8 7 5 \heartsuit 7 4 \diamond E D 8 6 \spadesuit B 9$

og som De ser, er stemmen praktisk talt sikker.

Vi har gitt like mange poeng for fire grand og seks spar, men foretrekker selv den siste meldingen. Sjansen for at to ess skal mangle, er minimal, og vi har sett atskillige situasjoner hvor motstanderne har funnet betevaranten fordi den som skal være blindemann, haler for mange opplysninger ut av den lukkete hånden.

Oppgave nr. 6.

Syd har:

 $\spadesuit E K 5 3 2 \heartsuit E K kn 7 4 \diamond 3 \spadesuit 9 2$

Resultatene for de beste i nr. 6 var:

1. premie: Jon Eirik Voll, Jacob Rollsgt. 5, Trondheim ... 51 poeng.

2. premie: Henry Lie, Rollslokkeveien

11, Hamar 51 poeng.

De beste av de øvrige hadde:

50 poeng: V. B. Nicolaysen, Sarpsborg og Trygve Nilsen, Oslo.

46 poeng: Simen Nordstrand, Lillehammer.

45 poeng: Odd Masvik, Finnsnes.

44 poeng: Ernst Lyngtu, Laksevåg og Leo Tvedt, Tyssetdal.

43 poeng: Per Bjørlo, Jørpeland, R. Dick-Henriksen, Oslo, Leiv Schwingel, Oslo, Fredr. Ødegaard, Ankenesstrand.

41 poeng: Arnfinn Bergemyhr, Tveit.

For oppgavene i nr. 4 ble dessverre en del løsere utelemt:

58 poeng: Bjørn Egil Danielsen, Jørpeland, 56 poeng; R. Dick Henriksen, Oslo, 54 poeng; Leiv Schwingel, Oslo, 52 poeng; Odd Masvik, Finnsnes, 49 poeng; Arnfinn Bergemyhr, Tveit, 47 poeng; V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Bjørn Bråthen, Kongsvinger. For oppgavene i nr. 1 skal Leiv Schwingel ha 48 og ikke 47 poeng.

♠ 2
 ♥ E D
 ♦ —
 ♣ E K kn 6
 N
 V Ø
 S

♠ E K
 ♥ 5 2
 ♦ —
 ♣ 7 4 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
I ♠	pass	pass	2 ♦
?			

To hjerter — 10 poeng. Tre hjerter — 7 poeng. Selvagt er Nord sterk og har tillegg til åpningen, og selvagt skal det svært lite til hos makker for at utgangen skal være der. Men det er allerede avgitt et vasko, idet Nord ikke har holdt en spars åpen. Han skal holde åpent med et par konger, eller med sparsstotte og en del mindre honnorstyrke, og vi vet at så meget har han ikke. Det kan selvagt konstrueres en hånd som:

♠ 8 4 ♥ D 8 6 3 ♦ 9 7 5 4 ♣ 8 7 6

hvor to spars kan stjøles og ti stikk hales inn uten vanskeligheter. Men det er liten sjansse for at kortene akkurat skal sitte slik, og langt større muligheter til for eksempel:

♠ 8 7 4 ♥ 9 5 2 ♦ D 7 4 ♣ D 6 5 3

hvor det er minst fire tapere i kortene, og kanskje både fem og seks hvis det skulle sitte uheldig.

Derav følger at sjansen for bet i tre hjerter er langt større enn sjansen for å kunne vinne en utgang. Og endelig har De den muligheten at makker var på kanten til å finne en melding første gangen, og at han nå blir så pass begeistret for hjertermeldingen at han strøtter, kanskje etter å være presset av motstanderne. I så fall har De fremdeles anledning til å gå i utgang.

Svar på spilleprøver

Forts. fra side 17.

ruter i det andre stikket, og spiller spars seks til bordets åtter. En ny ruter blir stjålet med høy trumf, og bordet settes inn igjen på sparknekten. Så blir den siste ruteren stjålet, og situasjonen er:

Se øverst n. spalte.

De er inne hos Syd. Nå kommer klover fire, og hvis Vest legger treeren eller femmeren, kniper De med bordets sekser. Øst kommer inn, men nå er det likegjeldig hva han spiller tilbake, han må i alle tilfelle gi Dem det tolvte stikket.

Hvis Vest bruker et høyere kort på klover to, stikker De på bordet med kongen og går hjem på spør. En ny klover kommer, og hvis Vest denne gangen legger liten, bruker De sekseren på bordet. Øst kommer inn, og hvis han nå ikke har ruter igjen, er De hjemme hvordan de øvrige kortene sitter.

VI

Spillet ser ganske enkelt ut. To runder trumf, damen og esset i spars og en spart til stjeling med ruter dame. Hvis ikke sparenene sitter verre enn 4—2, vil det gi Dem kontrakten.

Men kan De klare Dem selv om sparfargen sitter 5—1! Ja, vel og merke hvis den som har singelton i spars, også har en singelton i ruter — et kort som da allerede er gått. Ved å fortelle at Øst åpnet med tre hjerter, har vi faktisk allerede antydet at denne muligheten kan være til stede.

De må derfor bare trekke en runde trumf, og etterpå spille spart til damen og spart tilbake til esset. Sitter sparfargen ikke verre enn 4—2, er ingen skade skjedd ved denne spilleføringen. De trekker en runde trumf til, stjeler en spart med ruter dame, kaster en hjerter på klover ess og stjeler Dem hjem på klover. Resten står.

Men hvis Øst ikke følger spart, og heller ikke stjeler, har De grunn til å være takknemlig for denne forsiktigheten. Nå må De stjele spart med ruter fem, kaste hjerter på kloveresset, stjeler klover, stjeler en ny spart og gå hjem på kloverstjeling igjen. (Det skulle ikke by på noen fare, idet Vest bør ha minst tre klover). Resten står når De får trukket ut Vest trumfer.